

LA COMUNITAT

EMPORDONESES

10a EXPOSICIO COL·LECTIVA MULTIDISCIPLINAR

LA COMUNITAT

Coordinació: Pilar Farrés
Fotografies de “La comunitat”: Àngel Reynal
Coordinació lingüística: Lluís Bosch
Comunicació: Josep Pérez
Disseny gràfic: Esther Julià

Agraïments: Josep M Joan i Rosa, Eva Pascual, Pep Torner, Toni Martínez, Teresa Genís, Teresa Miquel i Nati Vilanova

Josep Algans

Ester Baulida

Pere Bellés

Laia Bedòs

Tatiana Blanqué

Lisa Bos

Dolors Bosch

Carles Bros

Andrés Bühlmann

Mònica Campdepadrós

Elena Casadevall

Adrià Ciurana

Narcís Coderch

Narcís Costa

Alex G. Cuadras

Xavier Escribà

Antoni Federico

Elena Font Rodà

Ramon Fort

Clara Gassiot

Teresa Giménez

Jordi Gispert

Manel Gràvalos

Mònika Grygier

Yvonne Heinert

Esther Julià

Claude Lambert

Daniel Lleixà

Esther Martínez

Josep Ministrall

Fiona Morrison

Juliette Murphy

Patxé

Mercè Riba

Carme Sanglas

Tura Sans

Núria Surribas

Lola Ventós

Alicia Viñas

Juanjo Viñuela

Michele Wilson

LA COMUNITAT DE L'ART

Tradicionalment, si més no a partir del segle XVIII, l'art ha estat centrat en un únic personatge, l'artista. Potser aquesta idea romàntica del geni, de l'heroi, de l'artista enfrontat al món, del demiürg que lluita contra les forces tel·lúriques per esdevenir una mena de xaman, de guia que il·lumina l'existència, continua seduïnt-nos però no acaba d'encaixar al món actual.

A la societat del segle XXI, caracteritzada per l'excés d'informació, d'edificis transparents i de filosofies líquides, la necessària solitud de l'artista és una peça fonamental de la creació, però esdevé igual de necessària la posada en comú amb els altres actors de l'art.

Empordoneses és un projecte que ha vist clarament aquesta necessitat de l'art i, amb més de 1.000 participants en aquests 9 anys, ha creat un espai de relacions, d'experimentacions, de punts de contacte entre els artistes, el públic, les galeries i les institucions.

Cal destacar, en aquesta exposició, la peça realitzada per la Pilar Farrés i l'Angel Reynal, en ocasió dels 10 anys d'Empordoneses ,que posa l'accent en l'espectador, que és observat per tots aquells que formen part de la comunitat artística. En aquesta peça, hi podem veure la naturalesa doble de l'art, l'art com a mirall, l'espectador que mira l'obra i és, a la vegada, observat per aquesta.

De fet, tal com mostra l'obra de la comunitat, l'art no ha estat mai fruit d'un únic personatge.Almenys, sempre hi ha estat present l'altre, el seu doble, l'espectador.

Toni Martínez

Coordinador de la Sala d'exposicions de Ca l'Anita

LA COMUNITAT

EMPORDONESES, 10 anys de comunitat creativa i militant

Nascut l'any 2010 a la ciutat de Figueres de la mà de Pilar Farrés, Empordoneses presentava inicialment dos eixos d'acció fonamentals: la voluntat de crear un espai de trobada artístic femení i l'objectiu de crear un concepte de comunitat artística entorn del territori per afavorir la interacció i l'acció col·lectives.

Després de nou anys de treball i compromís, el projecte s'ha consolidat, gràcies a la implicació dels artistes, de les entitats públiques i privades que hi han col·laborat i gràcies també a la participació del públic.

A partir de la formulació de temàtiques diferents a cada edició -el gènere, la crisi, o el reciclatge, entre altres-, Empordoneses ha afavorit el vincle i la col·laboració entre els artistes de l'Empordà, estimulants el sorgiment d'un sentiment de comunitat i propiciant l'aparició d'un espai comú d'experimentació, aprenentatge, coneixement i innovació des del qual es vol contribuir al canvi social.

Amb més d'un miler de participants en el total de les seves edicions, Empordoneses ha reunit artistes i creadors de la comarca, i la voluntat del certamen ha estat la d'oferir una mirada transversal al panorama creatiu empordanès, a la seva riquesa i diversitat.

La desena edició d'Empordoneses es planteja com una celebració, en el marc de la qual, es pretén formular una reflexió orientada a valorar el que han estat aquests nou anys de trajectòria de la mostra, la seva evolució formal i conceptual. Amb aquest objectiu, en l'actual edició Pilar Farrés ha concebut un projecte que té com a peça central una instal·lació en la qual, i a partir de fotografies fetes per l'Angel Reynal, convida a tots aquells que se senten part de la comunitat Empordoneses a compartir un gest, una mirada, una idea. Paral·lelament, tot al voltant d'aquesta instal·lació una tria de peces seleccionades per la mateixa Pilar Farrés i l'Enric Tubert, procedents d'alguna de les nou edicions anteriors, ens dona una idea de l'abast que han tingut les propostes de la multitud d'artistes participants i actua a la manera de balanç.Amb l'exposició “LA COMUNITAT” es pretén posar en valor que Empordoneses no és una simple mostra d'art contemporani sinó que és un espai en el qual s'agrupen un gran nombre d'artistes, és un exercici experimental que ha propiciat el naixement de noves relacions, la transmissió d'idees i coneixements i el sorgiment d'un sentiment de pertinença a una comunitat.

Enric Tubert i Pilar Farrés

Comisaris

Josep Algans

Backstage Celia Vela a la desfilada 080, 2010

Fotografia

Ester Baulida

Renaixement 05, 2018

Vídeo 4'

Pere Bellés

E1 CB CEM, 2015

Tècnica mixta, 21x20x26 cm

Laia Bedòs

Món feliç

tècnica mixta, 100x100 cm

Tatiana Blanqué

Quedeu-vos amb mi, 2018

oli i tinta sobre tela, 300x200 cm

Lisa Bos

Hero, 2010

tècnica mixta, 76x56 cm

Dolors Bosch

Recordança, 2014

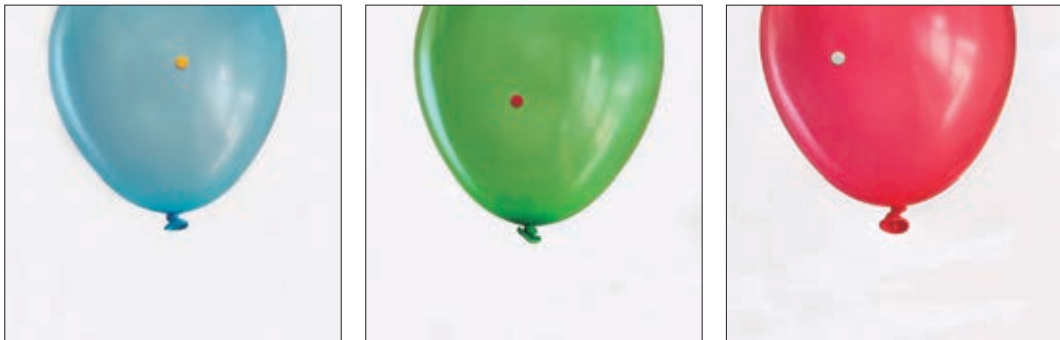
ceràmica, porcellana i esmalt a 1.200°, 50x39x4 cm

Carles Bros

Caos a Beijing, 2015

acrílic i collage, 146x114 cm

Andrés Bühlmann

S/t, 2014

tècnica fotogràfica, 55x65 cm.

Mònica Campdepadrós

S/t, 2014

Fang, engalbat pigmentat i cuït en forn de llenya, 45x15x2,50 cm

Elena Casadevall

Presència, 2012

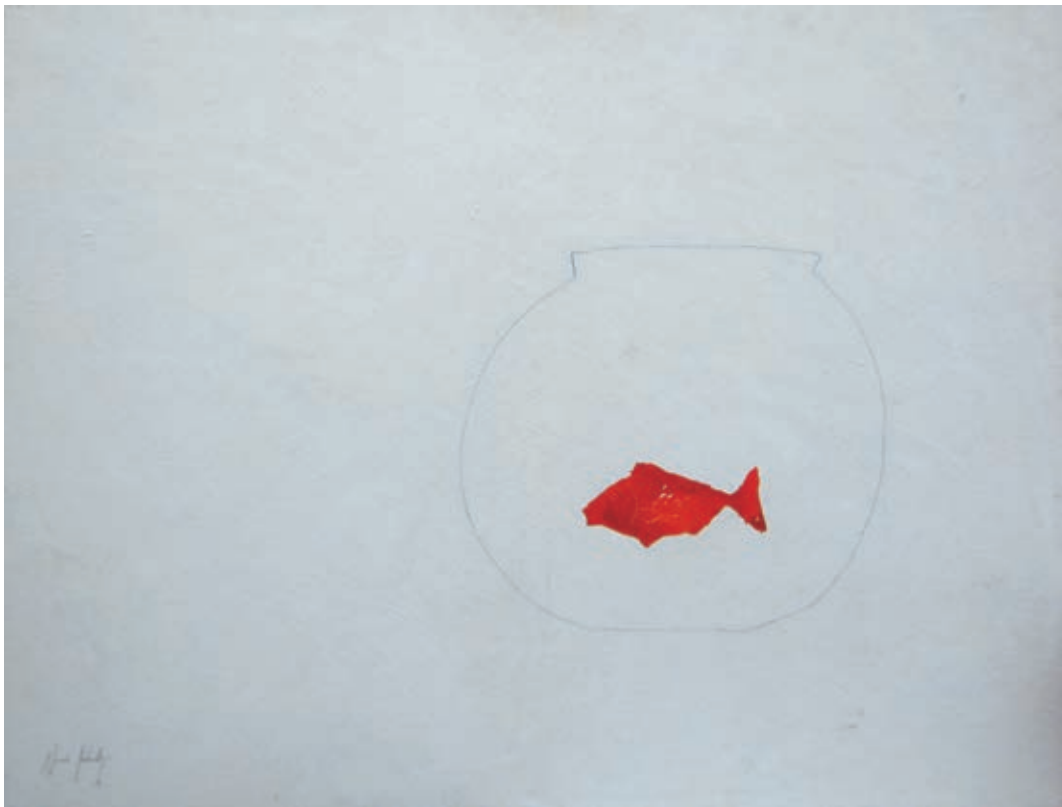
oli sobre tela, 180x 56 cm

Adrià Ciurana

Cargolera, 2012

vidre, resina sintètica, plom, mecanismes, corretges i rellotges, 75x52 cm

Narcís Coderch

La peixera, 2016

acrílic, 120x193 cm

Narcís Costa

58 Graons, 2015

ferro i fusta, 112x78x4 cm

Alex G. Cuadras

S/t, 2015

encaramada mig relleu, 31,5x20x19 cm

Xavier Escribà

L'heure bleue (V), 2012

acrílic sobre fusta, ø 114 cm

Antoni Federico

S/t, 2014

ceràmica

Elena Font Rodà

Venus FD39229, 2011

paper i agulles sobre suro, 180x56 cm

Ramon Fort

Porta sud d'Europa, 2016

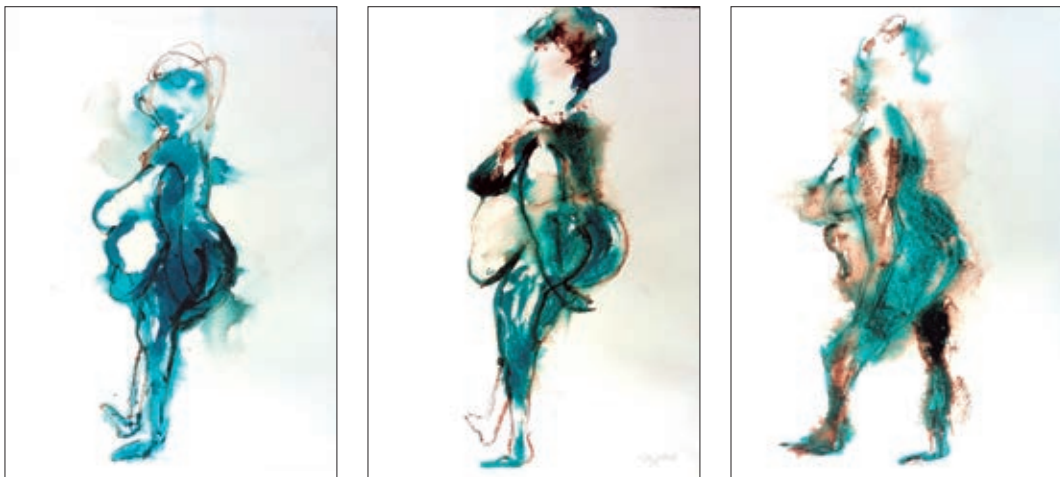
argila vermella i ferro, 68x60x22 cm

Clara Gassiot

Un refugi segur, 2016

ceràmica, 24x18 cm

Teresa Giménez

Dones, 2010

aquarel·la, 32x24 cm

Jordi Gispert

S/t, 2014

ceràmica

Manel Gràvalos

Territoire Inconnu, 2011

tècnica mixta sobre plàstic, 155x112 cm

Mònika Grygier

Prolongació del radi, 2015

Plàstics reciclats, fil i elements, 290x110x90 cm

Yvonne Heinert

Dona, 2010

fotografia, 162x90 cm

Esther Julià

Moviment, 2017

gravat digital, 90x50 cm

Claude Lambert

La manera de Magritte

acrílic sobre tela, 40x40 cm

Daniel Lleixà

Bicicleta per a una situació congruent, 2015

tècnica mixta, 200x130x180 cm

Esther Martínez

ITongue 19.1, 2018

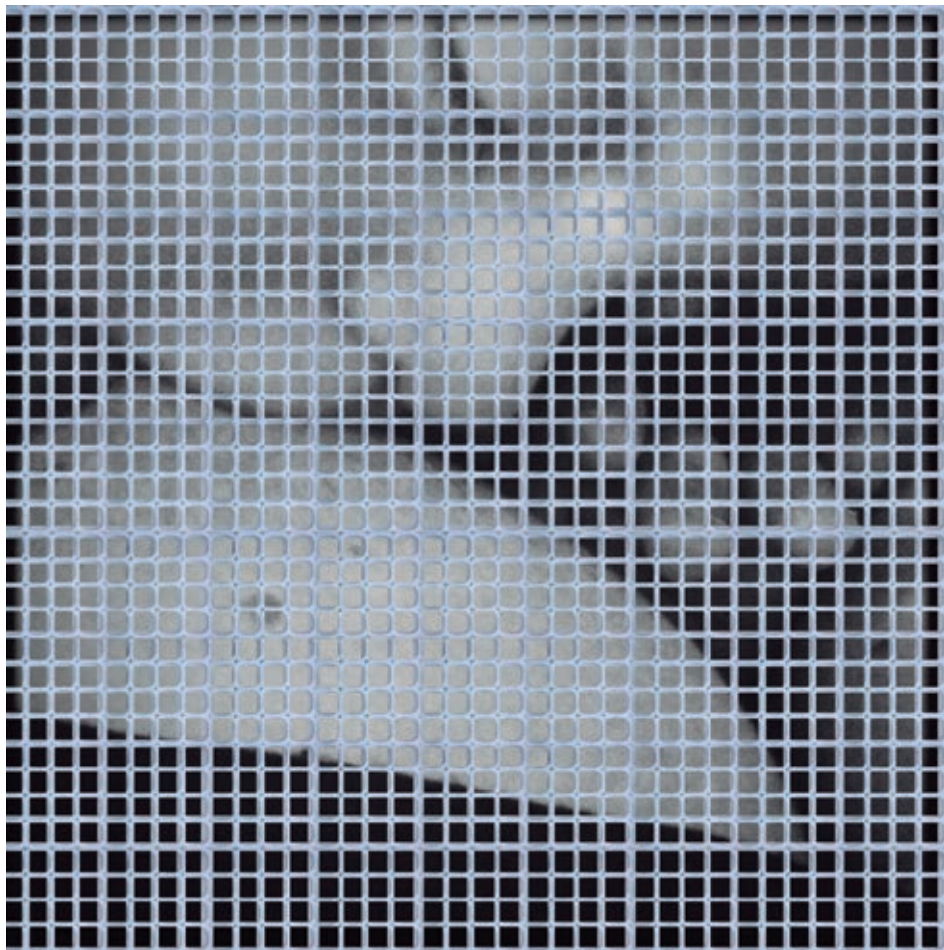
ceràmica 29x16,5x1 cm

Josep Ministrall

Espiral del 9, 2014

fang de baixa temperatura i cuit en forn de llenya, 67x37 cm

Fiona Morrison

Milk, 2018

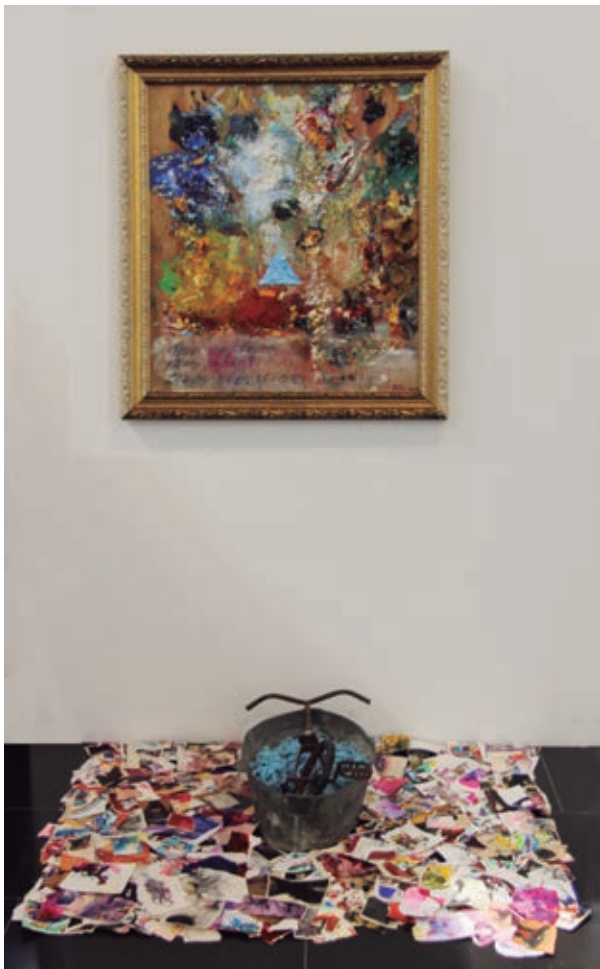
Fotografia i 1296 envasos de iogurts reciclats, 270 cmx270 cm

Juliette Murphy

El pudor del pudor, 2018

monotip i tècnica mixta sobre paper, 190x184 cm

Patxé

Bici, En la imperfecció hi ha el verb, no datat, 2015

tècnica mixta

Mercè Riba

Donangel, 2011

Escaiola, imatges impreses, fusta i carretó, 160x95x90 cm

Carme Sanglas

Ombres, 2016

estegit sobre cartolina, 170x220 cm cartolines de 32x23 cm

Tura Sans

Paisatge, 2016

aquarel·la sobre paper, 28x22 cm

Núria Surribas

Deessa, 2011

ampolla i essència, fang blanc decorat i ferro, 60x35 cm

Lola Ventós

S/t, 2011

tècnica mixta

Alicia Viñas

Nocturn

tècnica mixta sobre paper, 70x50 cm

Juanjo Viñuela

Mira'l als ulls, 2017

Tècnica mixta sobre tela, 130x97 cm

Michele Wilson

Bureau de change, 2018

objectes trobats, llum UV, pintura acrílica i carbó, 146x65x74 cm

edicions

2010

El món femení

La primera edició va proposar una reflexió entorn del món femení, un viatge a la riquesa de la sensibilitat femenina i la seva particular visió del món i de l'art.

2011

El món de l'art

La segona edició es va centrar en el món dels artistes, per reflexionar sobre l'experiència creativa i la realitat del món de l'art, des de la visió del subjecte-autor.

2012

La crisi

Les situacions de crisi són sempre una oportunitat per repensar i ressorgir de sistemes colapsats o obsolets. Sobre la crisi com a espai de noves creacions i idees va tractar la tercera edició del certamen.

2013

El reciclatge

En un context de crisi, el reciclatge és una fórmula necessària de reinvençió i reaprofitament dels recursos. La quarta edició va convertir en protagonista aquesta tendència global.

2014

L'optimisme

Empordaneses va dedicar l'edició a l'optimisme i va interpel·lar els artistes sobre les emocions de confiança i alegria.

2015

La bicicleta

Seguint l'estela de la quarta edició, dedicada al reciclatge, Empordaneses va convertir aquest vehicle insígnia de la sostenibilitat en el protagonista d'un homenatge artístic ben singular.

2016

El refugiats

La última gran crisi humanitària fou la protagonista de l'edició més humana i compromesa del certamen. La situació dels refugiats i la migració com a vivència es van convertir en l'argument de reflexió.

2017

Smartphones

Coincidint amb el desè aniversari de vida d'aquests ginys que han revolucionat les nostres vides, Empordaneses va proposar una edició dedicada a reflexionar sobre la hiperconnexió a la que ens exposem.

2018

Canvi climàtic

La última edició va centrar el seu interès en el canvi climàtic i les perspectives de futur que afecten al nostre planeta.

Ajuntament de Roses

MUSEU DE L'EMPORDÀ

Ajuntament de Figueres
Cultura